

Leven vol emoties 5

Laatste emoties

Leven vol emoties 5

Laatste emoties

Demore Bosman

Schrijver: Demore Bosman
Coverontwerp: Demore Bosman
ISBN: 9789402165043
© <Demore Bosman>

Proloog

'Lief dagboek, ik kan niet geloven dat dit het laatste jaar is hier. Ik weet dat ik eerst nog zei dat ik het fantastisch vind als het voorbij is, maar daar kom ik nu op terug. Ik wil Benji en Koen niet missen. Ik zal ze dan veel minder zien, en dat kan ik niet aan. En ik kan niet geloven dat Kevin het heeft uitgemaakt. Hij zei dat hij liever terug wilt naar Egalland, om zijn carrière een nieuw leven in te blazen. Hij wilde geen langeafstandsrelatie, en vertrok. Ik ben er echt kapot van. Ik snap het gewoon niet. Ik heb al vier vriendjes gehad, en met geen van allen bleek het een happy end te worden. Wat is er mis met mij? Zal ik ooit de liefde van mijn leven vinden? Ik ben wel heel blij voor Jim en Jessica. Ze hebben een huisje gevonden. Het is wel erg stil in huis zonder Jim. Ik mis hem nu al. Tess groeit ook zo ongelooflijk snel, ik houd het niet meer bij. Ik ben nu twintig, en zij is alweer drie jaar. De tijd gaat zo snel. Ik moet misschien toch echt meer van het leven gaan genieten. Ik heb de afgelopen jaren zoveel meegemaakt. Ik denk dat het goed is dat ik na mijn studie een tussenjaar neem. Misschien ga ik wel op wereldreis. Ik kan dan nieuwe culturen ontdekken, nieuwe theaters bezoeken. Dat lijkt me geweldig, maar helaas wel erg duur. Maar ik ben al aan het sparen. Kimberley, Sasja en Sam zitten ook in hun examenjaar. Moet je nagaan... Na dit jaar gaan we allemaal onze eigen weg. Ons contact zal dan wegvallen. Wat ben ik daar bang voor, dat we elkaar straks uit het oog verliezen. Ik laat dat niet gebeuren, nooit. Wens me succes. Slaap lekker lief dagboek.'

Dit is dus mijn laatste jaar, mijn laatste verhaal. Ik zal hierna nog veel meer gaan beleven, maar dit is het laatste gedeelte waarin ik jullie meeneem. Ik heb dit jaar examens en vanaf dan, is het officieel voorbij.

1. Back at school

Het is alweer zes weken later. Ik ben deze zomervakantie op veel vakanties geweest, en ik heb echt genoten. Het is dit jaar zover, het eindexamen. Ik heb mijn examenbundels al besteld, zodat ik vroegtijdig kan beginnen met studeren. Ik heb al een rooster gekregen van de eindexamenvakken. We hebben dit jaar ook een eindexamengala voor de geslaagden. Misschien loop ik op de zaken vooruit, maar ik heb al een shop date gepland met Kimberley, om een mooie jurk te scoren. Ik loop de school binnen, en groet onze conciërge. Ik loop naar mijn kluisje toe, haal mijn oude schriften eruit en leg mijn nieuwe schriften erin. Ik pak mijn rooster en zie dat we eerst een bijeenkomst hebben met informatie voor dit jaar. Ik kijk om me heen. Benji is in geen velden of wegen te bekennen, en Koen ook niet. Ik vraag me af waar ze zijn, ze zijn anders nooit te laat. Ik loop alvast naar het lokaal toe. Mevrouw Roos staat al klaar. 'Dag Jasmine, ik hoorde dat je stage heel goed is gegaan. Ben je klaar voor het laatste jaar?'

'Zeker mevrouw, ik kan niet wachten.' Ze geeft me een schouderklopje en wil net de deur sluiten, als Benji en Koen de deur weer opengooien.

'Sorry mevrouw, ik had een lekke band en ik moest bij Koen achterop, maar dat ging niet helemaal goed en toen stond de brug ook nog open en...'

'Rustig maar jongens, ga maar vlug zitten.' Benji en Koen ploffen naast me neer. Ik probeer met veel moeite mijn lach in te houden. 'Goed klas. Vandaag krijgen jullie informatie voor dit laatste schooljaar. Iedereen heeft zijn stage voldoende afgerond, waar we heel blij mee zijn. Aan het einde van het jaar, dat zal in april zijn, volgen er examens. Jullie gaan examen doen in rekenen, burgerschap, drie talen, waarvan één naar eigen keuze, regie, scriptie, zang en dans, instrumentaal, acteren, toneel en decors bouwen. Voor rekenen, burgerschap en de drie talen gelden schriftelijke toetsen, voor de anderen krijg je opdrachten die je in een groep uitvoert. Je hebt bij elk examen recht op een herkansing, en in uitzonderlijke gevallen heb je recht op een derde kans. In januari beginnen we met de examentrainingen. Jullie krijgen deze

vier maanden nog lessen. Na de examens, horen jullie in mei of jullie zijn geslaagd of niet. Dan volgt eind juni de diplomautreiking en het gala. Zijn er verder nog vragen?' Ryan steekt zijn hand op. 'Wanneer weet je of je herkansingen hebt?'

'Als je begin mei hoort of je geslaagd bent of niet, dan zullen de herkansingen rond eind mei, begin juni plaatsvinden.' We krijgen een boekje met de examendata en de leerstof. Ik ben blij dat we al zo vroeg geïnformeerd worden. Mevrouw Roos vertelt nog over de verbouwing die gaat plaatsvinden. Gelukkig doen ze het voor de examens, waardoor we er niet al te veel last van zullen hebben. Dan steekt Melissa haar hand op.

'Krijgen we ook nog toetsen?'

'Nee, jullie krijgen enkel en alleen les en examentrainingen. Jullie hebben over de afgelopen vier jaar cijfers verzameld, en die zullen ook meetellen. Je examencijfer wordt opgeteld bij alle eindcijfers van elk jaar. Dus je krijgt in totaal vijf cijfers, die we vervolgens weer delen door vijf om een vast eindcijfer te krijgen.' Ik weet dat ik goede cijfers heb. Als ik de examens ook goed maak, dan ben ik verzekerd van een diploma.

Benji, Koen en ik lopen naar buiten. We zijn alweer vrij, en hebben vanaf morgen les. We hebben besloten met de vriendengroep af te spreken. We lopen richting het park, waar Kimberley al op ons zit te wachten. We geven elkaar een knuffel en wachten op Sam en Sasja. Als iedereen er is, praten we honderduit over hoe we dit laatste jaar gaan beleven.

'Moet je nagaan dat we dit jaar allemaal examen gaan doen', zegt Sam.

'Ja, hierna gaan we allen onze eigen weg', zegt Sasja bedroefd.

'We zullen elkaar heus niet uit het oog verliezen', zegt Koen troostend.

'Zeker niet, we blijven altijd vrienden', zeg ik. We slaan de armen om elkaar heen en blijven zo een tijdje zitten. Dan doorbreekt Koen de stilte.

'Ik heb helaas nog wel vervelend nieuws te melden.' We kijken hem verschrikt aan. Hij gebaart dat we ons geen zorgen hoeven te maken.

'Het is uit, tussen Miranda en mij.'

'Ach, wat jammer', zegt Kimberley, terwijl ze hem een knuffel geeft.

'Ja, de afstand werkte niet langer.' Ik geef hem ook een knuffel.

'Er komen gauw meisjes op je pad', zegt Kimberley troostend.

'Bedankt jongens.' We blijven zo een tijdje zitten, tot we ineens een hele donkere lucht zien aankomen.

'Oh nee, het gaat toch niet...' En ja hoor, de wolken springen open, en de regen valt met bakken uit de lucht. We gaan vlug onder de boom zitten. Maar dan volgt er algauw een bliksemflits, en horen we gedonder in de verte. We rennen vlug naar het parkhuisje toe, om daar te schuilen. Lachend kijken we elkaar aan, terwijl we onze kleding uitknijpen. We gaan tegen elkaar aanzitten, en wachten tot de bui over is.

Ik kom thuis, en spring gelijk onder de douche. Ik heb het erg koud, en moet me echt even opwarmen. Dan hoor ik de voordeur dichtslaan. Ik schuif vlug de deur opzij om te luisteren wie er thuis is gekomen. Helaas hoor ik niets, door het stromende water. Dan hoor ik ineens voetstappen op de trap.

'Ik ben thuis', zegt Jim.

'Ik sta onder de douche', zeg ik.

'Kan ik zo even iets met je bespreken?'

'Tuurlijk, ik moet me nog even aankleden.' Ik doe vlug de douche uit, droog me af en trek mijn kleding aan. Ik loop naar zijn kamer toe en sluit de deur.

'Wat is er?' Jim kijkt me aan.

'Je weet dat ik ga samenwonen met Jessica, toch?'

'Ja?'

'Ik... Ik twijfel...'

'Hoezo? Vind je haar niet meer leuk?'

'Jawel, maar is het niet... Te vlug?'

'Jullie kennen elkaar al vijf jaar, en hebben al drie jaar een relatie. Ik denk echt niet dat het te vlug is.'

'Zijn we niet te jong?'

'Nee, jullie zijn beiden tweeëntwintig, jullie zijn mooi op tijd.

Vanwaar ineens die twijfels?'

'Jonas is niet meer bij zijn vriendin, omdat het samenwonen niet ging zoals hij had gehoopt. Ik ben bang dat dat ook bij ons gaat gebeuren.'

'Jimmie toch, natuurlijk niet. Jullie zijn zo'n leuk stel samen, jullie houden van elkaar. Dat gaat jullie echt niet gebeuren.' Jim geeft me een knuffel.

'Bedankt, dat je wilde luisteren.'

'Dat spreekt voor zich.' Jim staat op, en gaat achter zijn computer zitten.

'Ik wilde nog iets leuks doen samen, voor ik uit huis ga.' Er doemt een scherm voor me op. Ik kan mijn ogen niet geloven als ik lees wat er opstaat.

'Punk Slam geeft een show in het theater in Bilderdam.

Kaartverkoop start morgen om tien uur. Wees er snel bij! Ik begin te springen van blijdschap.

'Ik wist wel dat je er blij mee zou zijn. Je lievelingsband komt hiernaartoe, en het is slechts twee uur reizen met de trein. Wil je hierheen?'

'Ja, ja en nog eens ja!' Ik ben zo door het dulle heen.

'Ik zorg ervoor dat ik er morgen vroeg bij ben.' Ik geef hem een dikke knuffel.

'Je bent echt de allerbeste broer die ik me maar kan wensen.'

'Ik ben ook je enige broer.'

'Nou en, je bent gewoon de beste!' Ik zoen hem op zijn wang en dans triomfantelijk naar mijn kamer toe, waar ik tevreden inlog op mijn blog.

'Hallo allemaal,

Na lang afwezig te zijn geweest laat ik weer eens wat van me horen. Ik zit nu in mijn laatste jaar, het examenjaar. Ik kan niet wachten tot ik mijn diploma binnen heb en kan gaan werken bij een theater. Ik ben al bijna eenentwintig, en dan ben ik blij klaar te zijn met mijn studie. Mijn broer heeft zoiets tofs geregeld! Of nou ja, ik hoop dat hij er op tijd bij is. Maar we willen naar een concert van Punk Slam! Dat is een niet hele bekende, maar super toffe band! Ik ben zo'n grote fan van ze! Als het hem lukt, dan zal ik nooit meer

klagen als ik ongesteld ben. Oké, beetje raar eigenlijk... Maar goed, hij wilde dit doen voordat hij met zijn vriendin uit huis gaat, en we elkaar niet meer zo vaak zullen zien. Hij gaat immers vijftien kilometer verderop wonen. En oh ja, ik heb eindelijk mijn rijbewijs gehaald! Ik kan het nog steeds niet geloven! Ik ben in twee keer geslaagd, ik was de eerste keer te zenuwachtig. Maar dat maakt niet uit, ik heb hem! Dus het gaat heel goed met me op dit moment, hoe gaat het met jullie?

Liefs, Mara.'

Ik stuur mijn vrienden een berichtje met dit fantastische nieuws en loop dan naar mijn kast toe. Ik haal er een doos uit en pak de examenbundels eruit. Ik zoek ze uit, en leg er schriften bij. Ik check mijn rooster en stop de juiste bundels en schriften in mijn tas. Dan hoor ik dat ik een berichtje binnenkrijg op mijn blog.

TimSchrijft zegt: 'Fijn, dat het goed gaat. Ikzelf ben heel druk met mijn scriptie. Ik hoop dat ik dat gauw naar een uitgever kan sturen. Groet, Tim.'

Wauw, wat super cool! Ik wou dat ik zoiets kon schrijven.

Mara zegt: 'Ik weet zeker dat het een groot succes wordt! Houd je me op de hoogte? Liefs Mara.'

Hé, nog een reactie.

Missy zegt: 'Ik ga beginnen aan een opleiding, mediavormgever. Ik ben heel benieuwd hoe het gaat lopen! Xx.'

Wat leuk! Dat klinkt echt heel erg leuk.

Mara zegt: 'Wat super leuk! Ik kijk ernaar uit je bevindingen te lezen. Liefs Mara.'

Dan zie ik nog een reactie binnenkomen.

Merel Leest zegt: 'Ik ben vooral druk bezig met lezen, haha. Ik doe mee aan een leeswedstrijd. Groetjes.'

Goh, daar had ik nog niet eerder van gehoord.

Mara zegt: 'Wat leuk! Ik ken het niet, maar het klinkt echt super! Heel veel succes! Liefs Mara.'

Dan komen er ineens nog twee binnen.

Beautylover Katja zegt: 'Ik heb kortgeleden de opleiding visagist afgerond, en ik heb sinds kort een baantje! Xoxo.'

Visagist, dat klinkt ook erg leuk. Ik hoop ook snel een baan te vinden als ik mijn diploma binnen heb.

Mara zegt: 'Geweldig! Ik hoop dat je er lang mag werken. Liefs Mara.'

Dan heb ik nog één reactie over.

XoKim zegt: 'Ik wens je alvast veel succes met de examens en alvast veel plezier bij het concert! Liefs.'

Wat lief! Het is inderdaad wel wat vroeg, maar dat vind ik niet erg. Ik vind het zelfs heel lief van haar. Dat betekent dat ze het me wel gunt, en hoopt dat het goed gaat.

Mara zegt: 'Dankje meid! Liefs Mara.'

Ik sluit mijn computer af en loop naar beneden. Jim kijkt naar voetbal. Ik loop naar de keuken en maak een kopje soep klaar. 'Wil je ook?' roep ik naar de kamer toe. 'Lekker', roept Jim terug. Ik pak nog een mok, en hoor dan mijn telefoon gaan. Ik zie dat het een onbekend nummer is. 'Hallo, met Jasmine de Ruiters.'

'Hey, met Eva.'

'Eva? Wat een verrassing! Hoe kom je aan mijn nummer?'

'Je stond in mijn telefoon.'

'Oh, nou wat leuk dat je belt!'

'Ja, hoe gaat het met je?'

'Ja, wel goed, en met jou?'

'Slecht, het is uit met Peter.'

'Ah nee, hoe komt dat zo?'

'Hij wilde verdergaan dan alleen stelen. Ik wilde dat niet meer.'

'Verstandig, om de knoop door te hakken.'

'Ja, je hebt al die tijd gelijk gehad. Sorry, dat ik niet naar je wilde luisteren.'

'Maakt niet uit, vergeven en vergeten.'

'Heb je zin om binnenkort eens af te spreken? Even bijpraten?'

'Ja, klinkt goed. Heb je morgen tijd?'

'Ja, uurtje of drie?'

'Prima, ik ben één uur vrij.'

'Top! Ik zie je bij Bibi's koffie.'

'Is goed, tot morgen.' Ik hang op, en verwarm de mokken. Ik loop naar Jim toe en ga naast hem zitten. We kijken samen de wedstrijd, tot onze ouders thuiskomen. Ze vertrekken vrijwel direct naar boven. Jim en ik kijken nog even de wedstrijd af en vertrekken ook naar boven. We wensen elkaar een goede nacht toe en gaan slapen. Ik stap in mijn bed en doe het dekbed over me heen. Ik ga op mijn zij liggen en val vrijwel direct in slaap.

De volgende ochtend ben ik voor de wekker aan wakker. Ik stap uit bed, kleeft me aan en loop naar beneden. Mijn ouders slapen nog, maar Jim is al wel wakker.

'Goedemorgen', zeg ik tegen hem. Hij knikt met zijn mond vol en legt een boterham op mijn bord. Ik ga zitten en pak de pot jam. Ik ben net bezig met smeren, als mijn moeder beneden komt.

'Jullie zijn vroeg', zegt ze gapend. We geven haar een zoen en ik loop naar de gang toe. Ik voel dat het niet helemaal goed zit, daar beneden. Ik ga naar het toilet, en ja hoor, ongesteld. Ik pak een schone onderbroek uit het wasmandje en pak een maandverbandje

uit het kastje. Als ik uit het toilet kom, voel ik ineens buikpijn opkomen. Ik loop terug naar de keuken en pak een aspirientje. 'Hoofdpijn?' vraagt mijn moeder. 'Maandelijkse kuur', zeg ik tegen haar. Ze lacht en geeft me een reepje chocolade. 'Dat mag je vandaag wel hebben', zegt ze knipogend. Ik stop hem lachend in mijn tas en pak de autosleutels. 'Mag ik jouw auto mee of die van pa?' 'Neem de mijne maar.' Ik loop naar het kleine blauwe autootje toe en leg mijn tas op de bijrijderstoel. Dan komt Jim naar me toe. 'Kun je me afzetten bij mijn werk?' 'Tuurlijk.' Ik leg mijn tas op de achterbank en open het portier. Jim stapt in en ik start de auto. Ik zet hem in zijn achteruit en rijdt de oprit af. Als we net onderweg zijn, hoor ik mijn mobiel gaan. Ik kijk straks op school wel wie het is. Ik rijd richting Jim zijn werk, en hoor mijn telefoon weer afgaan. Het is zeker dringend. Ik stop voor de deur, en geef hem een zoen. Hij stapt uit, en ik pak mijn mobiel. Ik heb twee gemiste oproepen van Kevin. Vreemd, wat zal er aan de hand zijn? Ik bel hem terug, maar krijg geen gehoor. Ik probeer het straks nog wel een keer. Ik rijd richting school en parkeer hem voor de deur. Ik stap uit en loop richting de kluisjes. Ik leg er wat bundels in en kijk in mijn tas. Nee hé, ik ben vergeten extra maandverband in mijn tas te stoppen. Ik kijk om me heen. Dan zie ik Isa en Nina zitten. Ik loop naar ze toe. 'Hey meiden.' 'Hey Jasmine', zeggen ze in koor. 'Ik heb een beetje een gênante vraag.' 'Wat is er?' vraagt Nina. 'Ik eh... Ik heb last van iets maandelijks, en ben wat vergeten.' Isa graait lachend in haar tas en haalt er eentje uit. 'Alsjeblieft, je hoeft je echt niet te schamen hoor.' Ik bedank ze en loop vlug naar de andere kant van de school. Benji staat daar al op me te wachten. We lopen richting het klaslokaal. Hij is al open, en we gaan achterin zitten. Algauw komen de anderen binnen, en Koen is zoals gewoonlijk weer eens te laat. Als hij binnenkomt, gaat hij vlug naast ons zitten. Mevrouw Jansen begint haar les, en ik maak braaf aantekeningen.

Na school loop ik naar mijn auto toe. Ik kijk op mijn horloge. Het is nu half twee, dus ik heb nog even tijd om bij Kevin langs te gaan. Ik stap in, en rijd richting zijn huis. Als ik aan kom, zie ik zijn fiets voor het huis staan. Ik parkeer de auto en loop naar zijn huis toe. Ik druk op de bel. Het duurt lang voor Kevin opendoet.

'Hey, je had me gebeld, maar nam daarna niet meer op. Wat was er zo dringend?'

'Kom binnen', zegt hij. Ik loop langs hem en hang mijn jas op. Kevin maakt een zenuwachtige indruk. Ik ga op de bank zitten, en hij zet twee glazen water neer.

'Wat is er? Je maakt me nerveus.' Kevin gaat naast me zitten en pakt mijn handen vast.

'Ik weet niet hoe ik je dit moet vertellen...' Ik kijk hem geschrokken aan.

2. Liefdesverdriet

'Ik ga terug, naar Egalland.'

'Hé, maar... Waarom?'

'Ik heb een fantastisch aanbod gekregen van Lola. Ik heb zeeën van tijd, en ik heb na lang wikken en wegen besloten de kans te grijpen. Ik kan eindelijk een carrière beginnen, dat is altijd al mijn droom geweest.'

'Die kans moet je zeker grijpen. Maar... Hoe zit dat dan met ons?'

'Ik weet het niet...' Ik pak zijn handen vast.

'Ik houd van je, dat weet je. Alleen... Ik weet niet of ik het aan kan, een langeafstandsrelatie.'

'Ik ook niet... Ik denk niet dat ik dat kan', zegt hij.

'Nee...' We zitten ongemakkelijk naast elkaar. Ik zucht diep, en slik.

'Wanneer ga je terug?'

'Ik vlieg vanavond al.' Ik begin te huilen. Hij geeft me een knuffel.

Tussen mijn snikken door probeer ik wat te zeggen.

'Ik zal altijd van je blijven houden.'

'En ik van jou.' We geven elkaar weer een knuffel, en blijven zo een tijdje zitten. Dan maak ik me los uit de omhelzing, en kijk hem aan.

Ik leg mijn handen tegen zijn wangen aan, huil en zoen hem. Als ik stop, kijk ik hem met waterige ogen aan.

'We houden contact, toch?'

'Zeker, ik zal je iedere avond bellen.'

'Ik hoop dat je gelukkig wordt Kev.'

'Dat hoop ik ook voor jou.' Ik sta op, en geef hem nog een laatste knuffel.

'Ik ga je missen.'

'Ik jou nog meer', zegt hij. Ik zoen hem nog één keer, en loop richting mijn auto. Kevin zwaait, en ik stap in. Ik start de auto en rijd weg. Ik kijk in de spiegel, en zie hoe hij midden op straat staat. Hij zwaait me na. Ik ga hem zo erg missen...

Ik kom versuft aan bij Bibi's koffie. Ik loop beduusd naar binnen, bestel een latte macchiato en ga aan een tafeltje zitten. Eva komt algauw binnen, en ziet mijn beduusde gezicht.

'Wat is er?' Ze legt haar hand op mijn schouder en ik kijk haar aan.